

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΣΟΔΑΛΙΑ ΕΞ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΑΡΙΘ. 191. — 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1880. ΛΕΠΤΑ 10.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
 Εν Αθήναις. 30 — 10 —
 » ταῖς ἐπαρχίαις. 12 — 12 —
 » τῇ ἀλλοδαπῇ. 20 —
Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτήσια καὶ ἀρκετοὶ ἀπὸ
τῆς 1^{ης} Ἰανουαρίου ἐκάστου ἐτους.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθουργικῶν σκοπῶν.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἐδώκετο μέγα γένητον τοῦ ἡμῶν ἐν Ἀμερικῆς ἰσθμίου χρησιμεύοντι πρὸς ἀνέγερσιν Φαναριολογίου δαπάναις τοῦ ἔκ. Χίου κ. Ζ. Δρακοῦ καὶ ὅτις, ὡς γνωστόν, πρὸ καὶ αὐτῆς ἡμετέρας 300,000 φράκων πρὸς ἀνοικοδόμησιν ταύτων κατατίθηματός, καὶ ἑτέρας 300,000, ὅσαι ἐκ τῶν πόσων αὐτῶν συντηρεῖται τὸ κατάστημα τῆς ἐπιπέδου ἐπιπέδου.

Ἐπὶ τῆς ἀπόφασιν τῶν φυλακῶν ἠδὲν Ἀκκίνας μόνῃ Ζερμπίτση ἐψηφίσαντο συνδρομὴν δραχμ. 100.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2200. Βασίλειον. Ἐκδόσεις: κατὰ χρονικὴν ἑτάσιν. Τόμος V, 24 Αὐγούστου 1880. Αριθ. 243 (191). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς «Βασίλειον», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. Ἄν. σελ. 16. Περιεχόμενα: Στρατικὴ ὑγειονομίου Ἰσθμοῦ — Ανευ οικογενεῖς (Μυθιστορία Ε. Μαλό, βασιλευμένη παρὰ τῆς γαλλ. Ἀκαδημίας. Μετὰρ. Δ. Ρ. Παγκρατίου). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐξ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετὰρ. Ἐλίας Σκ. Σούτσου). — Οἱ ἠσυχαστοὶ τῶν Παρισίων. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀληθεῖς. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑξομοίωσιν.

2201. Κριτικαὶ διαρρυθμίσεις εἰς τὰ τραγωδία καὶ τὰ ἀποσπασματὰ αὐτῶν ὑπὸ Μάρσαρου Γ. Δημίτσα, διευθυντοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου καὶ καθηγητοῦ τῆς Γεωγραφίας ἐν τῷ Ἀρχαίῳ. (Ἀνατυπώσεις ἐκ τοῦ Η' καὶ Θ' τόμου τοῦ «Ἀθηναίου»). Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἐρμού, 1880, 8^ο, σ. 39.

2202. **Les Deux Masques** (tragédie-comédie) par Paul de Saint-Victor, Première Série: les Antiques. Tome 1er. Eschyle. Un vol. in 8°. Calmann Lévy. Ἡ ἀπὸ τῆς καλῆς ὑποδοχῆς, ἣν νεοσάντες τῶν βιβλίων εἰσάγει παρὰ τῆς δημοσιογραφίας, ἡνεπέναντι τεκμηρίων τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου, καὶ χωρὶς νὰ φυλλομετρήσωμεν τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Saint-Victor, δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι εἶναι βιβλίον ἀριστόν, τόσο εἰς ὁ δημοσιογραφικὸς πάταγος, ὅν διήγειρεν ἡ ἐμφάνιστός του. Τὸ ὅτι δὲ τὸ περὶ αὐτοῦ βιβλίου, ἀν' ἂν ἐξῆ τὸ βιβλίον ἔκρινε τὸ ἐπιστημονικόν, τὸ ὅποιον οἱ γίγαντες τῆς ἐπιστήμης ἐγχαράττουσιν εἰς τὰ βιβλία τὰ προσωσμένα δι' ἀνθρώπους εἰδικούς περὶ τὴν κλασικὴν φιλοσοφίαν ἀσχολουμένους, εἶνε ὅμως μετὰ τῶν ὅσων εἰπὶν κοσμογονίας καὶ χάριτος λόγου γεχαρμένον, ὥστε παρὰ πάντων ἀνομιολογεῖται ὡς τερπνὸν καὶ πάνγλωσσον ἔργον καὶ μόνον ὄχι συγγραφικὸν καλλιτέχνημα. Ἐξ τῶν πολλῶν κρίσεων, ὅσαι περὶ τοῦ βιβλίου ἐδημοσιώθησαν, ἀριστὰ γεγραμμένη εἴνε ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Journal des Debats (τῆς 25^{ης} Ἰουλίου 1880): ἡ κρίσις αὕτη, ὁφείλεται εἰς τὸν γλαυκῶν καὶ ἔγνωσμένον τοῦ κ. Arsène Houssaye κέλευμα, ὃν νομίζομεν ἐπίσης τὸ ὅτι ἐμειδωμένον εἰς ἀρχαιοπρεπῆς ἀμα κάλλος, καὶ εἰς ἀσπαρσὸν κλασικῆν.

Ὁ κ. Ἄρσεν, λέγει ὁ κ. Houssaye, εἰς τὸ ἐν Ἀθηναῖς θέατρον τοῦ Διονύσου ἐπιδιδάσκοντι αἱ ἰκεταῖς τοῦ Αἰσχύλου ἢ ὁ Αἰσχ. τοῦ Σοφοκλέους, οἱ θεαταὶ καθήμενοι κλιμακῶν ἐπὶ τῶν ἐδωλίων ἔβλεπον ὡς σκηνογράφημα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πρόσκηνου ἢ ἀνάκτορον τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ διὰ τῶν πλάτων ἀνοιγμάτων ἐν τοῖς τέχναις, οἵτινες

καὶ ἐννοεῖται ὅτι εἰς μετὴν τοῦ βιβλίου — ἔβλεπον, ὅπως τῆς σκηνῆς τὸ θέατρον, διεκρίνον σύνθεσιν τῆς πεδίαθης τῆς Ἀστεικῆς, καὶ πόρταν, εἰς τὸν ὄρθονα, τὴν φαλακρὴν ἀσπίδα. Καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο τοπίον ἀπετέλει μέρος τοῦ σκηνογραφήματος καὶ οἰανὴ συνειληφέναν αὐτό. Οὕτω καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ κ. de Saint-Victor, ἐμπρὸς μὲν παρὰ τὴν θυμέλην βλέπει τις τὸν γραφεῖον Αἰσχύλου περικυκλωμένον ὑπὸ τῶν γίγαντων ὀφεινῶν αἰώνων, εἰς ἃς ἡ ποιητικὴ τοῦ μεγαλοφυῆ ἔδωκε νέαν μορφήν, ἀπὸ τοῦ Προμηθεῦς τοῦ Ἑστυκλέους, τῆς Ἀντιγόνης, τοῦ Ἀγαμέμνονος, τοῦ Ὀρέστου, τοῦ Δαμασοῦ, ἀλλ' ὅπως τῶν προσώπων τούτων ὡς τι μεγαλοπρεπῆς πανόραμα ἐκτίθειται ἐνώπιον τῆς φαντασίας τοῦ θεατοῦ ἢ τοῦ ἀναγνώστου αὐτοῦ ὁ βίος ἀλόκληρος τῆς ἡρώτικῆς Ἑλλάδος.

Ἡ συνήθεια, λέγει πού ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς, ἀπὸ μὲν ἡμεῖς, ὡς τε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ νοησώμεν τὰς προσώπους ἐκείνας τοῦ πνεύματος, ἀρτίστην ἡναγκασμένον νὰ καταβλέψωμεν οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸ ἀπὸ ἀρχῆς ἐγένοντο θεατὰ δραματικῆς παραστάσεως. Ἡμεῖς, τὸν στερῶν ὅπως εἰπεῖν τῷ ποτὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ὄρθον τὸν μαγικόν, ὅπου ἀπὸ τῶν αἰώνων κἀκεῖνη τῆς ἐπιπέδου τοῦ θέατρον, χωρὶς νὰ ἐξετάζωμεν τίς ἐχάραις τῶν θεομαστων κέλευμα ἢ τίς εἰδὸν τῶν μαγικῶν δόξαριν. Καὶ ὅμως ὁπῆρθε πολυηρωτάτη καὶ ἀξιοθαύμαστος ἐπινοία ἢ τοῦ ἐπινοήσαντος τοῦ θέατρον! Τὸ παρελθὸν διὰ τοῦ θεατροῦ γίνεται καλὴν παρὼν, δοιματόνται τὰ φαντάσματα, καὶ ἐρχονται εἰς τῆς ζωῆς τὴν ἐπιφανείαν ἀποστῶν βίβλους τῶν αἰώνων μῦθοι ἀληθινῶν.

Ἀνθρωποι τὸ χαίρει, γνωστοί, πρὸς ὁδοφιλοσοφίαν ἄλλαν πρὸ τῆς παραστάσεως, μεταμορφῶνται διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ἡτοῦ κοθέρνου εἰς ὁρατοὺς θεοὺς, εἰς ἡρώας ἀναστηθίντας καὶ φιλομαχοῦς, καὶ ἡ μεταμορφώσις τῶν καθίσταται πιστευτὴ ὅ μόνον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διάνοιν.

Ὅ, τι συνήθεια ἦδεν ὁ Ομηρίδης διὰ τῶν ἀπορρηκτικῶν καὶ ἐπιδοκίμων ὁ δραματικῶν ποιητῶν, δίδειν τὸ πνεῦμα τῆς ζωῆς εἰς τὸ γεγονὸς τὸ ληρανομήσον, ἀνεγείρει πάλιν ὄρθον καὶ ἀπειλητικὴν τὴν καταπέσοσάν καὶ ἀφανισθεῖσαν ποτε καταστροφὴν. Ὁ Προμηθεὺς ἀναβαίνει καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ κλαυκασίου βράχου καὶ ἀνοίγει καὶ πάλιν εἰς τὸν ὄρθον τὴν ἐπὶ σελωθεῖσαν πλῆγην τοῦ ὁ Ἀγαμέμνονι ἀνίσταται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀργεῖ τόπου τοῦ ἴνα καὶ πάλιν πῆσθ ὑπὸ τὸν πέλεκυν τῆς Κλυταμνήστρας, ὁ Ορέστου ἐπιανέρχεται εἰς τὸ φῶς ἔνα τὸ δεύτερον πληρώσθ τῶν τὸ ἀνάκτορον τῶν Θηβῶν καὶ τὸ δεύτερον ἀπολύει ἐπὶ τοῦ Κιθαρινοῦ.

Ἀποδέμεθα ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παρασχωμεν τοῖς ἀναγνώταις τῆς «Ἐστίας» πλείονα τεμάχια ἐκδοτικῆς ὀφείας συγγραφῆς τοῦ κ. Παύλου de Saint-Victor, ὅτε τοδλίχιστον εἶνε ἐξ τῆς ἀναξίας βιβλιοκρίσις, τοῦ κ. Ἀρσενίου Houssaye, ἀριστοτέλης ἀμφοτέρω εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἀρέσκονται εἰς τὸ καλόν, καὶ ὡν ἡ καρδία καὶ τὸ πνεῦμα δὲν εἶνε ἀνασθητα εἰς τὰς χάριτας τοῦ λόγου. *Σ.β.

Θλιβεράν ἀπώλειαν ὑπέστη τελευταίον ἡ τυπογραφικὴ τέχνη ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ Γάκινθος Φερμίνος Διδότος, διευθυντῆς τῶν γνωστῶν ἀρχαίων τυπογραφικῶν καταστημάτων τῶν Διδότων, ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 86 ἐν τῇ ἐπαύλει αὐτοῦ Chamblai (Orne). Ὁ Γάκινθος Διδότος ἐγεννήθη τῷ 1794, ἐκπαιδευθεὶς δὲ ἐμβριθῶς διεδόθη τῷ 1827 τὴν πατρὶα τῶν ὄν βουλευτῆς τοῦ Εἰρέε, εἰς αὐτὸν καὶ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀμβροσίου, τοῦ πρὸ τριῶν ἡσθ ἐτῶν ἀποθανόντος, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν μεγάλων καταστημάτων, τυπογραφικῶν, βιβλιοπωλείων καὶ γαρτοποιείων, τῶν ὑπὸ τῶν προπατόρων αὐτῶν ἰδρυθέντων. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν πᾶ καταστήματα ταῦτα προήχθησαν εἰς μέγαν ἀκμὴν. Κατὰ τὸ 1834 ἔβρισεν εἰς Μενσίλιν τὸ πρῶτον τυπογραφικὸν σχολεῖον τῶν συνθετικῶν γυναικῶν, εἰς ὁ τελευταῖον προσέθεσάν ἑξῆσαν ὁμοίον διὰ τὰς κοινὰς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γάκινθου τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος ἀνέλαβον οἱ δύο αὐτοῦ ἀνεψιοί, οἱ καὶ ζῶντες ἐπι αὐτοῦ διευθύνοντες τὰς ἐργασίας.

Ὁ Ἰταλὸς καθηγητῆς Παιδαγωγικῆς ἑκπαιδευτικῆς ἐπιστήμης, πολύτιμον πνεῦμα, περιέχον ἀνεξάντιστα ἀποσπάρματα ἐκ τῶν ἐν τῇ Λαυρεντιανῇ βιβλιοθήκῃ ἑλληνικῶν κώδικων,

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

εν οίς σχόλια εις τὰς διηγήσεις Γρηγορίου του Ναζιανζηνού, επιστολὰς Μαξίμου του Πλανούδου, παροιμίαι σωμαλισμῶνας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πλανούδου καὶ ἄλλα.

— Πολὺς λόγος γίνεται εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης περὶ ἀνακάλυψιν τινὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς κ. Γερμανίδου, ἐπινοήσαντος ἐργασίον, δι' ὃ ἐθεράπευεν ἐν Ἡρακλείῳ τὴν κρήνην τὴν δακρυοπλάτην καὶ βδελυρὰν νόσον «cistula vesico-vaginalis». Πραγματεία τις περὶ τούτου τοῦ ὁμογενεῖος ἱατροῦ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ ἐν Παρισίῳ ἐκδοδόμενα «Archiv der Gynäkologie», οἱ περιηγηματικοὶ δὲ χειρῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων υιοθέτησαν ἤδη τὸ ἐργασίον τοῦ κ. Γερμανίδου.

— Ἐν Ἰταλίᾳ ἤρξατο ἀπὸ τοῦδε ζωηρῶς ἀνακινούμενον τὸ ζήτημα περὶ παρασκευῆς παγκοσμίου ἐκδόσεως ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὰ 1885-1886. Πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἤρξισαν ἐκδοδόμενον ἐξατάσις ἔξιν περιόδον σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον Roma. L'esposizione mondiale 1885-1886.

— Ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Magazin für die Literatur des Auslandes» (Ἀποθήκη τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιστολογίας) ὁ ἐν Βόννῃ καθηγητὴς κ. Λύσοστος θύλαξ ἐδημοσίευσεν ἐπίκρισιν τῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Θ. Ἄρνστολτλ ἐκδοθείσης μεταφράσεως «Nathan der Weise» τοῦ Λέσσιγγ.

— Ἐν ταῖς ἐν Δελφῶ ἀνασκευαῖς, γράφει ἡ «Halle'sche Zeitung», εὐρέθησαν ἐσχάτως τρία μαρμαρίνα ἀγάλματα, ὧν τὸ ἐν τῷ μεγάλῳ τερῶν, εἶνε κατὰ τὸν κ. Καθδρατὸν Μουσαῖ τις. Τὰ δύο ἕτερα εἶνε Ἀφροδίται, ὧν ἡ μὲν φέρει ἱμάτιον, καλύπτου τὸ κάτω ἕμισυ τοῦ σώματος, καὶ στηρίζει τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ χελώνῃ, ἡ δὲ εἶνε ὅλως γυμνὴ, παρισταμένη καθ' ἑμὴν στιγμήν, βίβρασα τὸ ἱμάτιον ἐπὶ πλεθρῶν ἰσταμένων ἀγγείων, ἐτοιμάζεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα λουσθῇ. Ἐχει ἐν ἄλλαις λίφει παραπλήσιον τῶνον τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξίτελου. Ὀλίγας δ' ἡμέρας πρότερον ἀνεκαλύφθη κολοσιαῖος βωμάτιδος ἀνδρίας καλλιστὴς ἐργασίας, ὃν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι. Διότι οὗτος ἦν Τιμαρχίδου καὶ Τιμαρχίδης Πολυκλείδους, καὶ ἂ μνημονεύει ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς βάσεως.

— Ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ δαπάναις τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ Reuleaux, φίλου στανου τοῦ ἀποδιδάξαντος Φραγκίσκου Στράκ, θέλει ἀνατεθῆ ἡ ἐξῆς ἐκμαρμάρου ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή: «Τῷ εὐρέτη τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, τῷ διαδόσαντι τὴν ἑλληνικὴν τέχνην ἐν Γερμανίᾳ, τῷ καθηγῆτῃ Φραγκίσκῳ Στράκ ἀποδιδάσαντι κατ' ἰσὺν τὸν 1880 ἐν Βερολίνῳ, τὸν λίθον τούτον εἰς τῶν φίλων ἀνέθηκεν».

— Ἀπὸ τῆς παραδόσης Κυριακῆς ἐπανελήφθη ἡ ἐκδοσις τῆς ἀξιολόγου πατριτικῆς ἐφημερίδος ὁ «Λομοδαίος».

— Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν ἐξῆς βιβλίων:

α' — «Παντοεινού ἡμερολογίου» ὑπὸ Α. Παταλῆ. (Ἐν Ἀθήναις).

β' — Μετάφρασις τοῦ ἐσχάτως δημοσιευθέντος συγγράμματος τῶν κκ. Τισσώ καὶ Ἀμερῶ «H Erubra «Roussie», ὑπὸ Ν. καὶ Η. Ρομπότη. (Ἐν Κωνσταντινουπόλει).

γ' — Ἐμπορικὴ ἀριθμητικὴ ὑπὸ Θ. Τάγγη. (Ἐν Κωνσταντινουπόλει).

δ' — Χημεία ἐφηροσμένη εἰς τὰς τέχναις, τὴν ὕγεινὴν καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν ὑπὸ Σ. Στάη. (Ἐν Σμύρῃ).

ε' — Ἐμπορικὴ φρασσιολογία εἰς τρεῖς γλώσσαις, ἑλληνικῇ, γαλλικῇ καὶ ἀγγλικῇ, ὑπὸ Ἐμμ. Γιαννακοπούλου. (Ἐν Σμύρῃ).

ς' — Ἐπιμετρος μετάφρασις τοῦ συγγράμματος τοῦ Βίκτωρος Οὐγῶ «Θρησκεία καὶ θρησκείαι», ὑπὸ Σ. Σολομωνίδου. (Ἐν Σμύρῃ).

ζ' — Μετάφρασις τοῦ «Υπερτάτου ἑλέους» τοῦ Βίκτωρος Οὐγῶ, ὑπὸ Λουκά Νικολαΐδου. (Ἐν Σμύρῃ).

— Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ πρὸς τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέως κ. Δημ. Πλατύκα καθιερίθη τεύχος μεθελκτικῶν συνταξιζόμενων καὶ περιέχον πέντας τοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν οὐνοδὸν τῆς βουλῆς ψηφισθέντας νόμους περὶ χαρτοσήμου, κληρονομικῶν τελῶν, φόρου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν θεάτρων, σημάτων παγινωγῶν, φόρου ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἀνωμόμων μεταγωγικῶν ἐταιριῶν κτλ., τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων τούτων ἐκδοθέντα βασ. διατάγματα καὶ ἀπάσαι τὰς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐκδοθείσας ὑπὸ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ὑδηγήαι. Τὸ τεύχος τούτο ἐξετυπώθη ἤδη ἐν τῷ ἔθνικῷ τυπογραφεῖῳ.

Οἱ βασιλόπαιδες ἀνεχώρησαν ἐκ Κοπεγχάγης ἐπανερχόμενοι εἰς Ἀθήνας. Τὸ δ' ἐν Κερκύρα ὄμορον εὐδρομον «Ναυάρχος Μισοῦλης» ἀπέπλευσεν εἰςεῖθιν εἰς Βρανεσίον, ὅθεν παραλαβὸν δύο βασιλόπαιδας, μετέβηεν εἰς Κόρινθον. Ἐκ Καλαμακίου οἱ βασιλόπαιδες θέλουσι καταπλεύσει εἰς Πειραιᾶ Ἑλιδαινοὺς τῆς θαλασσοῦ «Ἀμφιτρίτης».

— Κατὰ τὸν «Λίωνα» αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα εἶσονται ἐν Βερολίνῳ τὴν 28 Ἀυγούστου, ὅπου θὰ διαμῖνωσι τρεῖς ἡμέρας. Ὁ βασιλεὺς παρασταθῆσεται εἰς τινα γυμνάσια τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, τελοῦμενα ἐν Βερολίνῳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην προσεχλήθη δ' εἰς ταῦτα παρὰ τοῦ αυτοκράτορος. Τὴν 31 Ἀυγούστου ὁ βασιλεὺς ἀναχωρεῖ εἰς Βιέννην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βενετίαν, ὅθεν κατευθυνθήσεται ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τοὺς πρὸς ταύτης ζητηθέντας μηχανικοὺς τῶν δημοσίων ἔργων, ὅστινες καὶ ἀρκεῖν ἔνταθα πρόσειν. — Καθ' ἡ ἔχουσι πληροφορίας, γράφει ἡ «Halle'sche Zeitung», ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς συμποσοῦται σήμερον εἰς 25,000 ἀνδρῶν.

Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις στρατεύματι ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι περὶ τῶν ἐξακοσίων κατὰ μέσον ὄρον, ὥστε ὁπολογίζεται οἱ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θέλει ἀνέλθει δ' στρατὸς εἰς 45 χιλιάδας ἀνδρῶν, ἄνευ τῶν κατ' αὐτὸ ἐφθδρων, ὅστινες ἐξηρκώθησαν εἰς τὰ ὅπλα κατὰ διαφόρους ἐποχάς, καὶ οἱ ὅποιοι ὁπολογίζονται κατ' ἐλάχιστον ὄρον εἰς 15,000. Τοιοῦτοτρόπος ὁ ἀριθμὸς τῶν 60,000 στρατῶν, ὃν ὄρισε τὸ διάταγμα τῆς ἐπιστρατείας, θέλει συμπληρωθῆ ἀκριβῶς ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου.

— Ἐνεκα τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἐπιστρατείας διατάγματος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔπαυσε νὰ ἐγκρίνῃ χειροτονίας διακόνων καὶ ἱερῶν ἢ κορυβῶν μοναχῶν, μὴ συμπληρωσάντων τὸ 40 ἔτος, ἐφ' ὅσον διαρκοῦσι μόνον αἱ ἔκτακτοι αὐταὶ περιστάσεις. — Πολλοὶ νέοι ἐκ τῶν πρώτων οἰκονομικῶν τῆς Κερκύρας ἀπέβηον εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ὅπως ἀποφύγουσι τὴν υποχρέωσιν τῆς ἐπιστρατείας. — Χθὲς, κατὰ τὴν 10 π. μ. ὥραν, ἐνηργήθη ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλοῦ αὐτῆς, δημοσίᾳ συνεδριάξοντος ἡ δ' κλήρωσις τοῦ δανείου τῆς Τραπεζῆς τῶν φρ. 60,000,000. Ἐκέρθησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί: 56,880 φράγ. 100,000, 57,167 φρ. 10,000, 159,558 καὶ 30,961 ἀνὰ φρ. 2,500, 36,374, 164,382, 6,157, 94,462 καὶ 94,656 ἀνὰ φρ. 1,000. Ὁ α' καὶ β' ἀριθμὸς (ἦτοι οἱ κερδίσαντες τὰ ποσὰ τῶν φρ. 100,000 καὶ 10,000) ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγγραμένους εἰς τὸ προκείμενον δάνειον. — Περὶ τὰς τρεῖς ἕως τέσσαρας χιλιάδας προσκυνητῶν μετέβησαν χάριν εὐλαθείας εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Τήνου τῆς 15 Ἀυγούστου ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ ἀσιατικῆς Τουρκίας. — Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα ὁ Παναγιῆς Κουντουριώτης, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Λαζάρου Κουντουριώτου.

— Ἐν Πειραιῷ δὲ ἀπεβίωσαν ἐν προεδρικήῃ ἡλικίᾳ ὁ ἀρχιπλοῦς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Κάρλος Ρεϊνὸλδος Βιογραφίαν τοῦ διακεκριμένου τούτου ἐπιστήμονος καὶ εἰς ἄκρον φιλέλληνα ἀνδρὸς θέλει δημοσιεύσει προσεχῶς ἡ «Ἐστία». — Κατέπλευσαν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἄλλο ἀτμοκίνητον τῆς ἐταιρίας Δ. Π. Γουδῆ ἡ «Ἑλλάς». — Τὴν νύκτα τῆς 17, γράφει ἡ «Halle'sche Zeitung», κραυγαὶ ἔκ τινος ἐν τῷ συνοικίᾳ Ψυδρῆ οἰκίας προσεχάκου βόηθειαν. Τὸ περίεργον εἶνε οἱ οὔτε πυρκαϊῆ, οὔτε φόνος, οὔτε ἄλλο τι συνέβαινεν, ἀλλὰ κατὰ νὰ γὰς τὸς γάμος. Ὁ γαμβρὸς συλληφθεὶς φαίνεται, ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῆς νύμφης, μὲθ' ἧς διετέλει εἰς τρωφερὰς οἰκείας, ἐιδάξατο δὲ ἀπειλῶν νὰ τὴν στεφανώσῃ. Ὁ ἱερὸς ἦν ἔτοιμος, ἡ ἀδεια καθ' ὅλους τοὺς τύπους ἐκδομένη, καὶ ὁ δυστυχὴς γαμβρὸς τρέμων παρεδίδοτο ὅσον οὐπω εἰς τὸ μαρτύριον, ὅτε διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τῶν φυλάκων τῶν ὄρμωσαν εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἐκείθεν ἰβρῆγνον κραυγῶς ἀπεγνώσμενος. Ἀστονομαχίως τὴν κλητὴρ προσέδραμον εἰς τὰς φωνὰς του, καὶ ἤθελος νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ, ἀλλ' ἀπειληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐνόπλων ἀδελφῶν τῆς νύμφης ὑπέχωρσεν. Κατόπιν ὅμως προσελθούσα ἡ στρατιωτικὴ περίπολος ἔλυσε τὴν πολιορκίαν, ἀπλευθέρωσεν δὲ τὸν παρ' ὀλίγον γαμβρὸν καὶ ἀπέχε τὴν νύμφην.

— Κατὰ τὸν «Νέωνα» Καλαμῶν τὰ ἐγκλήματα ἐν τῷ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ὑπερεπέλασαν.

Table with multiple columns containing financial data, exchange rates, and news snippets under the heading 'ΑΘΗΝΩΝ'.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας. κ. Μ. Π. Κ. Σμύρνην. Τῇ 13 ἐπληρώθησαν πρὸς τοὺς κκ. Μ. Κ. καὶ Σ. — κ. Κ. Κ. Τρίπολιν. Ἐστάλη τῇ 18. — κ. Ν. Π. Κωνσταντινουπόλιν. Καὶ τὰ τρία ἀποστάλησαν ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. — Συνδρομητῇ Ἡ κατάρτις μίση ἡμερῶν πενταλέπτος, ὅπως ἐνοεῖται αὐτῇ (π. χ. Le petit journal, La petite presse ἢ Le petit Marseillais) ἀπαιτεῖ 80,000 στοιγμάτων! Ἐν θελήσῃ δέ τις νὰ συλλογηθῇ διὰ ποῖας καὶ πόσας εἰσράς ἐργασίαν καταρθῶται νὰ φθίσῃ ἡ ἰδέα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ συντάκτου πρὸ τῶν δεσφωλῶν τοῦ ἀναγνώστου, πρέπει νὰ θαυμάσῃ εἰς ἄκρον τὸ κατόρθωμα, καὶ μάλιστα ὅταν ἀναλογισθῇ τὸ ἐδωδότερον τοιαύτης ἐφημερίδος, ἧτις ἐκτυποῦνται εἰς ἐν μόνον ἀντίτυπον ἤθελε τιμηθῇ πλέον τῶν 500 φράγκων ἑσπερὶς τοιαύτη, ἐκτυπομένη εἰς 30,000 ἀντίτυπων καὶ στερομένη τῶν ἐσοδημάτων τῶν ἐδοποιήσεων καὶ ἀγγελιῶν, μόλις ἤθελεν ἐπαρκεῖσι εἰς τὴν πωλήσει τῆς εἰς τὰς γενικὰς καθημερινὰς τῆς δαπάναις. — κ. Α. Σ. Κωνσταντινουπόλιν. Παρακαλεῖσθε νὰ ἐπιγράψῃτε τὴν ἐπιστολὰς ὡς «Πρὸς τὴν διεθύνουσαν τῆς Ἑστίας» καὶ οὐχὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς. — κ. Μ. Μ. Ἀφοῦ καὶ καλὰ ἐπιζητεῖται βλ. «κομψὴ κακοθεσία» γνηθὶ συνδρομητῆς εἰς τὸν Gil Blas, καθημερινὴν ἐφημερίδα τῶν Παρισίων, ἧς ὁ ἰδιοκτήτης διεκάζεται ἤδη ἐν Παρισίῳ ἐπὶ προσβολῇ τῶν δημοσίων φθῶν. — κ. Δ. Κ. Γαλαζίου. Διὰ μικρὰς συναλλαγματικῆς ἐπ' Ἀθῆνας ἡ ἐπὶ Πειραιῶς. — Ἀρχιμανδρ Γ. Σ. Νεάπολιν. Ἐστάλη τῇ 14. — Πατριώτῃ Σμύρνην. Μετὰ λύπης ὄν δυνάμεθα νὰ τοὺς δημοσιεύσωμεν. — κ. Γ. Α. Πύλον. Π' ἀποστάλη ὁ ἀρχιστ' αὐριον. — κ. Σ. Σ. Ἀιφίαν. Παρισίῳ τῆς 15 φρ. κ.

Περ. Δ. — κ. Χ. Α. Ρ. Πάτρας. Τῇ 18 σὰς ἐγράψαμεν. — κ. Ν** Ἀθῆνας.

Sur cet album, enfant, quoi! tu veux que ce soir J'écrive quelques vers? Non; ton âme oublieuse Ne s'en souviendrait plus quand j'aurais dit: Bonsoir! Enfant, je n'écrirai que deux mots: «Sois heureuse!»

— κ. Α. Α. Ρ. Βερολίνον. Τῇ 9, σὰς ἐγράψαμεν. — κ. Α. Ε. Σίβαν. Τὸ ἡλίωθ ὅτι τὸ λαμβάνεις αὐτόσε. — κ. Γ. Ε. Ρ. Λονδίον. Ἡ ἀποστολὴ ἤρξατο ἀπὸ τῆς 14.26. — Ἀριθμὸν 842. Σύρον. Ἐκ τῶν αὐτιστορημάτων του (τοῦ Octave Feuillet) ὁ κύριος de Camors (ὅστις μετεπέσθη καὶ ἑλληνιστῇ), ἐκ τῶν δραμάτων του δὲ ἡ «Ἀπολυτρωσις». Ἡ πρᾶξις τῆς ἐκκλησίας, ἐν τῷ δράματι τούτῳ, βεβωθῆς καὶ μελαγχολικῆ, ἡ παρὰ τῷ Ἑβραίῳ πρᾶξι, ἡ διήγησις τοῦ ἐχθέτου παιδιοῦ, ἡ σκητῆ τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀπολυτρώσεως μεταφῶ τοῦ Μαυρικίου καὶ τῆς Μαγδαληνῆς, εἶνε δραματικαὶ σελίδες μεγάλα, πολὺ μεγάλα, αἱ μεγαλύτεραι ἴσως ὅσον ἐγράψαμεν ἐν Γαλλίᾳ πρὸ ἐτῶν πολλῶν. — κ. Π. Π. Ὑπάτην. Τὰ χρήματα ἐστάλησαν παρὰ τοῦ ἐν Λαμίας ὁποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ δὲ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι σήμερον ἐκδοθέντα φύλλα παρεδίδοσαν εἰς τὸ ταχυδρομείον τῆς 18, ὅπως σὰς ἀποσταλῶσι. — κ. Α. Μ. Κ. Σύρον. Εὐχαριστοὶ θὰ τὴν δημοσιεύσωμεν. — κ. Π. Ζ. Τίβεδον. Γ. Ν. Χ. Πάτρας, Μ. Π. Π. Γόραν καὶ Κ. Α. Π. Μ. Κεφαλληνίαν. Ἐλ' ἡ φθῆσ αὐτῶν ἐπὶ ἰουστῶν

Ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἑστίας πωλοῦνται οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες 9 τόμοι αὐτῆς, ἀδειῖται μὲν πρὸς φράγ. 5, δεδιμένοι δὲ πρὸς φρ. 8. — Ἐκαστὸς τόμος περιλαμβάνει τὰ φύλλα διὰ μίση ἑξαμηνίας. — Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκαστοῦ τόμου ἀνέρχονται εἰς λεπτὰ 80.

